

Forslag

til

Lov om erstatning for tab som følge af ringbakteriose i kartofler.

Fremsat den 13. januar 1970 af *landbrugsministeren*.

§ 1. Landbrugsministeren kan i finansårene 1969-70—1978-79 inden for et samlet beløb af 1 mill. kr. yde erstatning af statskassen for tab, som kartoffelavlere lider som følge af, at der konstateres ringbakteriose i kartoffelkulturer eller deraf avlede kartofler. Efter en af ministeren fastsat overgangsperiode kan erstatning kun ydes, såfremt avleren har benyttet statskontrolrede læggekartofler i overensstemmelse med ministerens forskrifter. Inden for samme beløbsramme kan ministeren endvidere yde erstatning for tab, som købere af kartoffelpartier, hidrørende fra de nævnte kulturer, lider som følge af, at der i de købte læggekartofler konstateres ringbakteriose.

Stk. 2. Tab, der er omfattet af § 6 i lov nr. 121 af 12. april 1957 om bekæmpelse af farlige plantesygdomme og skadedyr, erstattes ikke efter nærværende lov.

§ 2. Landbrugsministeren fastsætter regler om erstatningsansøgninger og frist for indgivelse af disse samt om beregning og udbetaling af erstatning. Han kan herved bestemme, at størrelsen af de enkelte erstatningsbeløb fastsættes af et særligt vurderingsnævn.

§ 3. Den, der i sager om erstatning efter denne lov giver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde, med mindre strengere straf er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 2. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende lovforslag fremsættes under hensyn til, at plantesygdommen kartofflens ringbakteriose er konstateret i Danmark. Denne sygdom betragtes i mange lande med megen alvor. I Nordamerika, hvor sygdommen er ret udbredt, forvolder den betydelige tab i avlen, både ved nedsættelse af udbyttet og som følge af, at afgrøden i mange tilfælde er uanvendelig til menneskeføde. I Europa, hvor hidtil kun svage angreb er konstateret, er sygdommen især til gene, fordi den giver anledning til importrestriktioner.

Sygdommens bekæmpelse vanskeliggøres især af, at sygdommen er vanskelig at konstatere, i hvert Landbrugsmin. L.J. 1969 nr. 427.

fald når angrebet kun er i det første begyndelsesstadium, således som tilfældet er i Danmark. Dette forhold er medvirkende til, at importlandene skærper deres forholdsregler over for lande, hvor sygdommen vides at være konstateret.

I danskavlede kartofler konstateredes sygdommen første gang i årene 1959-61, nemlig dels af svenske myndigheder i spisekartofler, der var eksporteret til Sverige, dels i en „nummersort“ på statens forsøgsstation i Tylstrup. Trods ihærdig eftersøgning lykkedes det ikke at finde angreb i den almindelige kartoffelavl så lidt som årsagen til smitten.